

τῷ τέλει εἰς πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον.

1043.

ΝΟΘΑ

"Οτι οὐ χρὴ εὔτραπελίζειν τὸν ἀσκητήν. 1053.

Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. 1059.

Θεοδώρου τοῦ ἐκ πεσόντος ἀντίγραμμα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ οἰκουμενικὸν διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

1063.

Περὶ ἱερωσύνης λόγος ἔνδομος. 1067.

Λόγος, ὅτι χρὴ τὸν Χριστοῦ μαθητὴν ἥπιον εἶναι, καὶ μὴ ταχέως ὅργιζεσθαι. 1069.

Ομιλία, ὅτι ἐπίπλαστον σχῆμα καὶ μὴ ἀληθὲς.

φεύγειν χρή.

1073.

Λόγος πρὸς Ἰουδαίους καὶ Ἐλληνας καὶ αἱρετικούς· καὶ εἰς τὸ, «Ἐκλήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς γάμον». 1075.

Λόγος πάνυ ὠρέλιμος περὶ πίστεως, καὶ εἰς τὸν περὶ φύσεως νόμον, καὶ περὶ τοῦ ἄγιου

Πνεύματος. 1081.

Περὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. 1087.

* Ἐκλογαὶ σημειώσεων διαφόρων Σχολιαστῶν εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. 1097.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς τόμοις 47 καὶ 48. λατινιστί. 1129.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ διδόῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 49 ΜΕΡΟΣ Α',

(Τόμος Β', τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ομιλίαι εἰς τοὺς Ἀνδριάντας ΚΑ'
λεχθεῖσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ, πρεσβυτέρους
αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἐν τῇ παλαιᾷ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου· «Οἴνῳ
διλέγω χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενεῖας».

15.

Β'. Περὶ τῆς συμβάσης συμφορᾶς ἐν τῇ πόλει, ἐπὶ τῇ ἀταξίᾳ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀνδριάντων τοῦ Θεοδοσίου τοῦ εὐεσθοῦς Βασιλέως τοῦ μεγάλου· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου· «Τοὺς πλουσίους παράγγελλε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι μὴ ὑψηλοφρονεῖν»· καὶ κατὰ πλεονεξίας.

33.

Γ'. Εἰς τὴν ἀποδημίαν τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, ὑπὲρ τῆς πόλεως πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβευομένου· καὶ τίς ἐστιν ἡ ἀληθὴς νηστεία, καὶ ὅτι τοῦ φαγεῖν ἀνθρώπινον σῶμα τὸ κατηγορησαὶ χεῖρον, καὶ περὶ τῶν διὰ τὴν στάσιν σφαγέντων, καὶ πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναιτίων ἔαλωσαν.

47.

Δ'. Παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς ἐκ παραδειγμάτων τοῦ

τε Ἰωάννη καὶ τῶν τριῶν παιδῶν· καὶ περὶ τῆς τῶν ὄρκων ἀποχῆς. 59.

Ε'. "Ετι παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ τοῦ φέρειν γενναίως τὴν ἐπικειμένην ἀπειλὴν, ἔχοντα παραδειγμάτα ἐκ τῶν συμβάντων τῷ τε Ἰωάννῃ καὶ τοῖς Νινευίταις· καὶ ὅτι οὐ χρὴ δεδιέναι τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τί τὸ κακῶς ἀποθανεῖν· καὶ περὶ τοῦ μετὰ πάσης σπουδῆς φεύγειν τοὺς ὄρκους· καὶ εἰς τὸν σεισμόν. 67.

Ζ'. "Οτι χρήσιμος ὁ τῶν ἀρχόντων φόβος, καὶ διήγησις τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάντων τοῖς τὴν ἀγγελίαν τῆς στάσεως τῷ Βασιλεῖ ἀναφέρουσι, καὶ ὅτι ὁ ἀδίκως τι πάσχων καὶ εὐχαριστῶν τῷ συγχωροῦντι Θεῷ, ἵσος ἐστὶ τοῦ διὰ τὸν Θεὸν τὰ αὐτὰ πάσχοντος· καὶ τὰ παραδειγμάτα πάλιν ἐκ τῶν τριῶν παιδῶν καὶ τῆς Βασιλικῆς καμίνου, καὶ περὶ τῆς τῶν ὄρκων ἀποχῆς.

81.

Ζ'. "Οτι τὸ τῆς λύπης πάθος καὶ ἀμαρτίας ἀναΐρεσιν μόνον χρήσιμον· καὶ εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν»· καὶ ὅτι μεγίστης παρακλήσεως

